

Sygn. akt VII Ka 209/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Lutostańska,

Sędziowie: SO Dariusz Firkowski (spr.),

SO Remigiusz Chmielewski,

Protokolant: sekr. sądowy Małgorzata Serafińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Anny Winogrodzkiej- Miszczak

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2018 r.

sprawy skazanego **P. K.**, ur. (...) w L., syna W. i T. z domu S.

o wydanie wyroku łącznego w sprawach: 1) SR O. (...), 2) SR G. (...), 3) SR P. (...) 4) SR K. (...).

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w O.z dnia 20 listopada 2017 r., sygn. akt (...)

I zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

II zwalnia skazanego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze,

III zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. G. kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem opłaty za obronę z urzędu skazanego P. K. wykonywanej w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 27,60 (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) zł tytułem podatku od towarów i usług od tej opłaty.

Sygn. akt VII Ka 209/18

UZASADNIENIE

P. K. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1/ Sądu Rejonowego w O. z dnia 31 marca 2017 r. (sygn. akt (...)) za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu zatrzymania od 05.11.2016 r. godz. 17:30 do 05.11.2016 r. godz. 19:15, obowiązek naprawienia szkody;

2/ Sądu Rejonowego G. z dnia 27 grudnia 2012 r. (sygn. akt (...)) za czyny z art. 280 § 1 k.k. i in. na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 5 tytułem próby, oddanie pod dozór kuratora, zobowiązanie do poddania

się leczeniu odwykowemu, karę łączną 200 stawek dziennych grzywny, po 10 zł każda stawka, z zaliczeniem na jej poczet okresu pozbawienia wolności od dnia 28 stycznia 2012 r. do 7 maja 2012 r., przy czym postanowieniem z dnia 10.01.2017 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

3/ Sądu Rejonowego w P. z dnia 09 marca 2017 r. (sygn. akt (...)) za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, obowiązek naprawienia szkody;

4/ Sądu Rejonowego dla K. z dnia 27 września 2016 r. (sygn. akt (...)/(...)) za czyn z art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu pozbawienia wolności od dnia 17.01.2016 r. godz. 11:30 do dnia 18.01.2016 r. godz. 14:46 oraz od dnia 09.07.2016 r. godz. 19:25 do dnia 10.07.2016 r. godz. 09:55

Sąd Rejonowy w O. wyrokiem łącznym z 20 listopada 2017 r. w sprawie (...) orzekł:

I na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. oraz art. 569 § 1 k.p.k. połączył skazanemu P. K. kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawie (...)/K, (...), (...) (...) w ten sposób, że wymierzył mu karę łączną 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, a nie objęte wyrokiem łącznym pozostawił do odrębnego wykonania;

III na podstawie art. 577 k.p.k. zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i kary dotychczas odbytej w sprawach podlegających połączeniu tj. okres od dnia 17.01.2016 r. godz. 11:30 do dnia 18.01.2016 r. godz. 14:46 oraz od dnia 09.07.2016 r. godz. 19:25 do dnia 10.07.2016 r. godz. 09:55 i kary dotychczas odbytej od dnia 29.11.2016 r. w sprawie (...)/(...), okres od dnia 28.01.2012 r. do 18.12.2012 r. w sprawie (...), od 05.11.2016 r. godz. 17:30 do 05.11.2016 r. godz. 19:15 w sprawie (...);

Powyższy wyrok łączny zaskarżył obrońca skazanego w części tj. w zakresie orzeczonej kary łącznej i orzeczeniu zarzucił rażącą niewspółmierność wymierzonej wobec P. K. kary łącznej pozbawienia wolności tj. 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności w miejsce kar jednostkowych orzeczonych wyrokami określonymi w części wstępnej zaskarżonego wyroku w pkt 1-4, która to kara łączna została ukształtowana z zastosowaniem zasad zbliżonych do kumulacji poszczególnych kar i jako taka nie odpowiada dyrektywom wymiaru kary łącznej, oraz nie uwzględnia w należyтым stopniu okoliczności dotyczących osoby skazanego, a mających wpływ na ograniczenie wysokości przedmiotowej kary łącznej.

W oparciu o powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez wymierzenie skazanemu P. K. kary łącznej w dolnych granicach ustawowego zagrożenia przy zastosowaniu zasady absorpcji; ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w O.do ponownego rozpoznania, jeśli Sąd II instancji, uzna, iż konieczne jest przeprowadzenie w całości na nowo przewodu sądowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego w zakresie zarzutów rażącej surowości kary łącznej pozbawienia wolności nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 85 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, przy czym jej podstawą mogą być wyłącznie wymierzone i podlegające wykonaniu.

Przesłanki do wydania wyroku łącznego przez Sąd Rejonowy były spełnione co do skazań wskazanych w pkt. I sentencji i w ocenie Sądu Okręgowego. Sąd I instancji właściwie ocenił okoliczności przedmiotowo i podmiotowo istotne mające wpływ na ukształtowanie kary pozbawienia wolności wskazanej w wyroku łącznym. Brak było zatem podstaw do ukształtowania wymiaru tej kary w kierunku postulowanym przez obrońcę.

Słusznie podnosi się w orzecznictwie, że „zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu zarówno kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski jest związek przedmiotowo-podmiotowy łączący te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione”. Wskazuje się nadto, iż decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne

oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej, a popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji" (Komentarz do art. 85 kodeksu karnego G. Bogdan, Z. Cwiakalski, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I, Zakamycze 2004, wyrok SA w Łodzi z 20 września 2001 r., II Aka 154/01).

Mając na względzie powyższe nie można podzielić argumentacji skarżącego jakoby bliskość przedmiotowa czynów skazanego, ich łączność czasowa oraz przebieg procesu resocjalizacji byłyby wystarczającą przesłanką wymierzenia niższej niż w zaskarżonym wyroku łącznym kary łącznej. To, że skazany przejawia krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw i jego poprawne zachowanie nie może w żaden sposób przesłonić liczby i wagi popełnionych przez niego czynów. Przenosząc te uwagi na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że jeśli chodzi o karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną w pkt. I sentencji wyroku łącznego, to w ocenie Sądu Okręgowego kara łączna w wymiarze czterech lat i czterech miesięcy pozbawienia wolności została prawidłowo wyważona.

W sprawie między przestępstwami z pkt 1 i 3 części wstępnej zaskarżonego wyroku, za które został skazany P. K. istnieje bliski związek przedmiotowo-podmiotowy. Jednakże sama ta okoliczność nie może automatycznie prowadzić do konieczności zastosowania zasady absorpcji albowiem na uwadze należy mieć i inne skazania. Podkreślenia zatem wymaga, że skazanie w sprawie wskazanej w pkt 2 części wstępnej zaskarżonego wyroku dotyczy czynów popełnionych w listopadzie 2011 r. i grudniu 2012 r. a kolejne skazanie z art.280§1 kk dotyczy czynu z roku 2016 . Tym samym już te okoliczności sprzeciwiają się nadmiernie łagodnemu potraktowaniu skazanego, Nie jest to zatem taka bliskość czasowa, która przemawiałaby za wymierzeniem skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji (lub bliskiej zastosowaniu tej zasady).

Ponadto zgodnie z treścią art. 85a k.k. na ukształtowanie kary łącznej wpływ mają przede wszystkim względy prewencji indywidualnej i generalnej. Kształtując wymiar kary łącznej należy mieć też na uwadze uprzednią karalność skazanego. Tym samym Sąd I instancji słusznie zaliczył na korzyść skazanego jedynie bliskość przedmiotową (przestępstwa przeciwko mieniu) łączącą czyny skazanego oraz poprawne zachowanie w warunkach izolacji więziennej.

Natomiast przeciwko zastosowaniu tej reguły wobec skazanego, przemawia przede wszystkim wielokrotna uprzednia karalność skazanego. Należy bowiem zauważyć, że skazany, mimo wcześniejszych skazań, a nawet kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania za czyn w sprawie(...), nie zaprzestał popełniania kolejnych przestępstw. Tym samym analiza dotychczasowego sposobu życia skazanego nie pozwala postawić wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Skazany mimo udzielonych mu przez wymiar sprawiedliwości ostrzeżeń i szans poprawy nie zmienił swojego postępowania i powrócił na drogę przestępstwa. Wielość popełnionych przez skazanego przestępstw przemawia także za przyjęciem, że ogół jego przestępczej działalności charakteryzuje wysoki stopień społecznej szkodliwości.

Nie bez znaczenia jest także okoliczność, że kary stosowane wobec skazanego mają głównie na celu spełnić funkcję represyjną oraz zapobiec popełnianiu przez skazanego kolejnych przestępstw poprzez odizolowanie go od społeczeństwa. Nieuzasadnione byłoby zatem wymierzenie skazanemu kary zbliżonej do dolnego progu wymiaru kary łącznej, gdyż w istocie prowadziłoby to do darowania skazanemu części kar. Sąd nie znalazł powodu, dla którego skazanego należałoby premiować poprzez zastosowanie zasady absorpcji kar. W tych okolicznościach redukcja kar poprzez stosowanie absorpcji w szerokim zakresie stanowiłoby nadużycie instytucji kary łącznej, która służyć ma bynajmniej nie ograniczeniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów jakich się dopuścił.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok jako prawidłowy utrzymał w mocy - art. 437 § 1 k.p.k. art. 438 pkt. 4 k.p.k.

Sąd Okręgowy biorąc pod uwagę sytuację materialną i osobistą skazanego na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. uznał za słuszne zwolnić go od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

O wynagrodzeniu za obronę skazanego wykonaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym, orzeczono na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. nr 16, poz.124 z późn. zm.) i § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1714).